

Remisspromemoria – förslag till föreskrifter om insättningsgaranti

Sammanfattning

Riksgäldskontoret (Riksgälden) föreslår föreskrifter om insättningsgaranti. Dessutom föreslås ändringar i Riksgäldens föreskrifter om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.¹ De föreslagna föreskrifterna riktar sig till kreditinstitut och värdepappersbolag. De gäller i vissa fall även för motsvarande utländska företag.

I regeringens proposition Förstärkt insättningsgaranti prop. 2015/16:106 (i det följande benämnd propositionen) föreslås att insättningsgarantidirektivet huvudsakligen ska genomföras i svensk rätt genom ändringar i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.² De nu föreslagna föreskrifterna om insättningsgaranti och de föreslagna ändringarna i Riksgäldens föreskrifter om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar syftar till att skapa förutsättningar för en effektiv och rättssäker tillämpning av lagen i dess nya lydelse.

De föreslagna föreskrifterna om insättningsgaranti innehåller bestämmelser om hur instituten ska lämna information om insättningsgarantin och hur insättarna ska bekräfta den mottagna informationen. Föreskrifterna innehåller även bestämmelser om skyldighet för instituten att till Riksgälden lämna uppgift om garanterade insättningar. De föreslagna ändringarna i föreskrifterna om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar innebär att instituten ska lämna viss ytterligare information till Riksgälden för att myndigheten ska kunna betala ut ersättning vid ett ersättningsfall.

De föreslagna föreskrifterna förväntas medföra positiva effekter för framför allt konsumenterna. För företagen innebär regleringen att det kommer att ställas krav som kommer att medföra vissa kostnader.

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 juli 2016, dvs. samtidigt som de föreslagna ändringarna i lagen om insättningsgaranti och övriga lagändringar föreslås träda i kraft.

Promemorian innehåller även en redogörelse för vissa föreskrifter om insättningsgaranti som Riksgälden har för avsikt att ta fram vid en senare tidpunkt.

---

¹ Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2011:2) om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning).

Innehållsförteckning

1	Förslag till föreskrifter.....	1
1.1	Förslag till föreskrifter om insättningsgaranti.....	1
1.2	Förslag till föreskrifter om ändring i Riksgäldens föreskrifter om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.....	5
2	Utgångspunkter.....	17
2.1	Bakgrund.....	17
2.2	Målet med föreskrifterna.....	17
2.3	Nuvarande och kommande regelverk.....	18
2.4	Regleringsalternativ.....	18
2.5	Rättsliga förutsättningar.....	18
3	Motivering och överväganden.....	19
3.1	Information om insättningsgarantin.....	19
3.1.1	Allmänt.....	19
3.1.2	Information innan ett avtal om mottagande av insättningar ingås..	19
3.1.3	Information vid fusion.....	22
3.1.4	Information om ett institut eller en filial lämnar eller utesluts från insättningsgarantin.....	23
3.2	Uppgiftsskyldighet.....	24
3.2.1	Uppgifter om garanterade insättningar.....	24
3.3	Riskbaserade metoder för beräkning av avgift för insättningsgarantin..	27
3.4	Ändringar i föreskrifterna om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.....	27
3.4.1	Allmänt.....	27
3.4.2	Införande av kontolandskod.....	29
3.4.3	Utökad redovisning av person- och organisationsnummer.....	30
3.4.4	Separerade för- och efternamn.....	32
3.4.5	Vissa klientmedelskonton.....	32
3.4.6	Ändrad teckenuppsättning.....	34
3.4.7	Införande av en filheader.....	34
3.4.8	IP-adresser.....	35
3.4.9	Överföring av transaktionsfiler.....	36
3.4.10	Förtydligande av vilka uppgifter om transaktioner som ska lämnas i transaktionsfilerna.....	37
3.4.11	Ansökan om ersättningscertifikat.....	37
4	Förslagets konsekvenser.....	38
4.1	Allmänt.....	38
4.2	Konsekvenserna för samhället.....	38
4.3	Konsekvenserna för konsumenterna.....	38
4.4	Konsekvenserna för företagen.....	39
4.4.1	Allmänt.....	39
4.4.2	Information om insättningsgarantin.....	39
4.4.3	Uppgiftsskyldighet.....	40
4.4.4	Ändringar i föreskrifterna om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.....	41

4.5	Konsekvenserna för Riksgälden	42
-----	-------------------------------------	----

1 Förslag till föreskrifter

Riksgälden har följande förslag till föreskrifter.

1.1 Förslag till föreskrifter om insättningsgaranti

Riksgäldskontoret föreskriver³ följande med stöd av x och x §§ förordningen (2011:834) om insättningsgaranti.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Dessa föreskrifter gäller för sådana institut som omfattas av insättningsgarantin enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

2 § Föreskrifterna innehåller bestämmelser om

1. information om insättningsgarantin enligt 11, 11 b och 11 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, och
2. skyldighet för institut att lämna uppgifter om garanterade insättningar.

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i föreskrifterna har samma betydelse som i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Med *internetjänst* avses en tjänst som kräver inloggning med säkerhetslösning via en webbplats eller mobilapplikation.

2 kap. Information

Information innan avtal ingås

1 § Den information som ett institut ska lämna till en insättare enligt 11 § tredje stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti innan ett avtal om mottagande av insättningar ingås, ska lämnas på de sätt som anges i 2–5 §§.

2 § Den information som avses i bilaga 1 till insättningsgarantidirektivet ska lämnas i ett informationsblad med det format som anges i den nämnda bilagan.

---

³ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning) i den ursprungliga lydelsen.

Bekräftelse enligt 11 § tredje stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti ska ske genom att insättaren undertecknar informationsbladet.

3 § Bekräftelse av att sådan information som avses i 11 § första stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti har tagits emot, ska ske skriftligen i samband med att avtalet om mottagande av insättningar ingås. Bekräftelsen får inte avse annat än den information som anges i nämnda paragraf.

4 § Om en insättare använder institutets internettjänst får denna tjänst användas för att informera insättaren enligt 11 § tredje stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti. Informationsbladet och den information som avses i 11 § första stycket lagen om insättningsgaranti ska då tillhandahållas insättaren elektroniskt.

Internettjänsten måste vara utformad på ett sätt som gör det möjligt för insättaren att bekräfta att informationen har tagits emot.

5 § Den information som avses i 11 § tredje stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, ska tillhandahållas i pappersform om

1. institutet inte tillhandahåller informationen genom internettjänsten, eller
2. insättaren inte använder institutets internettjänst.

I 11 § tredje stycket lagen om insättningsgaranti finns bestämmelser om att informationen ska lämnas i pappersform om en insättare begär det.

Information som ska lämnas årligen

6 § Det som sägs i 2 § första stycket, 4 och 5 §§ ska även tillämpas när institutet tillhandahåller insättaren informationen minst en gång varje år enligt 11 § tredje stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Information vid fusion

7 § Den information som ett institut ska lämna enligt 11 b § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti vid fusion eller annan form av ombildning av institutet, ska lämnas på de sätt som anges i 8–10 §§.

8 § Om en insättare använder institutets internettjänst får denna tjänst användas för att informera insättaren om fusion eller annan form av ombildning av institutet.

9 § Informationen ska lämnas i pappersform om

1. institutet inte tillhandahåller informationen genom internettjänsten, eller

2. insättaren inte använder institutets internetjänst.

10 § Informationen ska publiceras på institutets webbplats samtidigt som insättarna informeras enligt 8 och 9 §§. Informationen ska därefter finnas tillgänglig på webbplatsen i minst 12 månader.

Information om institut som lämnar insättningsgarantin

11 § Den information som ett institut eller en filial ska lämna enligt 11 c § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti om institutet eller filialen utesluts från eller lämnar insättningsgarantin, ska lämnas på de sätt som anges i 12–14 §§.

12 § Om en insättare använder institutets eller filialens internetjänst får denna tjänst användas för att informera insättaren om att institutet eller filialen uteslutits från eller lämnat insättningsgarantin.

13 § Informationen ska lämnas i pappersform om

1. institutet eller filialen inte tillhandahåller informationen genom internettjänsten, eller
2. insättaren inte använder institutets eller filialens internetjänst.

14 § Informationen ska publiceras på institutets eller filialens webbplats samtidigt som insättarna informeras enligt 12 och 13 §§. Informationen ska därefter finnas tillgänglig på webbplatsen i minst 12 månader. Om institutet eller filialen upphör att bedriva verksamhet under den tiden ska informationen finnas tillgänglig på webbplatsen så länge verksamheten bedrivs.

3 kap. Uppgiftsskyldighet

1 § Svenska institut som är anslutna till insättningsgarantin ska senast den 15 januari varje år till Riksgäldskontoret rapportera summan av garanterade insättningar vid utgången av varje kvartal under föregående år.

2 § De uppgifter som avses i 1 § ska lämnas på Riksgäldskontorets blankett för garanterade insättningar per kvartal. Blanketten ska undertecknas av behörig firmatecknare.

3 § Vid rapportering enligt detta kapitel ska beloppen anges i svenska kronor.

För institut med valutakonton ska belopp i utländsk valuta räknas om till svenska kronor enligt den valutakurs som fastställs av NASDAQ

Stockholm för den 31 mars, den 30 juni, den 30 september och den 31 december och som publiceras på Riksbankens webbplats.

---

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2016.
2. Uppgifter enligt 3 kap. 1 § ska lämnas första gången den 15 januari 2017. Uppgift ska då lämnas om summa garanterade insättningar per den 31 december 2016. Uppgifter om summa garanterade insättningar vid utgången av varje kvartal ska endast lämnas för tredje och fjärde kvartalen 2016.

1.2 Förslag till föreskrifter om ändring i Riksgäldens föreskrifter om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar

Riksgäldskontoret föreskriver med stöd av x § förordningen (2011:834) om insättningsgaranti i fråga om Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2011:2) om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar

dels att 2, 3, 6, 7, 8, 13 och 14 §§ ska ha följande lydelse,

dels att bilagan ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 7 a §, av följande lydelse.

---

2 § De definitioner som anges i 2 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti ska ha samma betydelse i dessa föreskrifter. Därutöver avses i dessa föreskrifter med

1. *arbetsdag*: dag som inte är allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton,

2. *dag 1*: dagen för ersättningsrättens inträde enligt 8 § lagen om insättningsgaranti,

3. *dag 4*: den arbetsdag som infaller tre arbetsdagar efter dag 1,

4. *filialfil*: den elektroniska fil med information om insättare och deras insättningar hos filialer som anges i 6 och 7 §§,

5. *informationsfilerna*: de elektroniska filer med information om insättare och deras insättningar som anges i 6 och 7 §§,

6. *nätobjekt*: ett antal IP-adresser i en serie, dock maximalt 256 stycken (24 bitars nätmask),

7. *transaktionsfil 1*: den transaktionsfil som ska sändas vid den tidpunkt som anges i 8 § första stycket 1, och

8. *transaktionsfil 2*: den transaktionsfil som ska sändas vid den tidpunkt som anges i 8 § första stycket 2.

3 § Ett institut som tar emot insättningar ska vid varje tidpunkt ha förmåga att sända informationsfilerna elektroniskt till Riksgäldskontoret i enlighet med dessa föreskrifter. Endast de institut som bedriver verksamhet genom filial behöver ha förmåga att sända en filialfil.

Informationsfilerna ska sändas till Riksgäldskontoret vid de tidpunkter som anges i 8 och 9 §§.

6 § Informationsfilerna utgörs av en kundfil, en kontofil, en kontofördelningsfil, två transaktionsfiler (transaktionsfil 1 och transaktionsfil 2) samt, för de institut som bedriver verksamhet genom

filial, en filialfil. Informationsfilerna ska ha det format och den tekniska utformning som anges i bilagan till dessa föreskrifter.

7 § Informationsfilerna ska ha följande innehåll:

1. Kundfilen ska innehålla en förteckning över institutets samtliga insättare som omfattas av insättningsgarantin.
2. Kontofilen ska innehålla en förteckning över samtliga konton som institutet tillhandahåller och som omfattas av insättningsgarantin.
3. Kontofördelningsfilen ska innehålla information om ägarförhållandet för samtliga konton som finns med i kontofilen.
4. Transaktionsfilerna ska innehålla information om alla transaktioner som berör de konton som finns i kontofilen.
5. Filialfilen ska innehålla information om de insättare och om de konton som omfattas av insättningsgarantin som finns hos en filial.

Om flera insättares insättningar finns registrerade på ett och samma konto hos ett institut och institutet har uppdragit åt någon annan att hantera registreringen av insättarna, ska uppgift om insättarna och deras insättningar lämnas i filerna.

Informationsfilerna ska ha det närmare innehåll och den struktur som anges i bilagan till dessa föreskrifter.

7 a § Informationen i kundfilen, kontofilen, kontofördelningsfilen, transaktionsfil 1 och filialfilen ska avse förhållandena vid slutet av dag 1. Informationen i transaktionsfil 2 ska avse förhållandena vid slutet av dag 4 för transaktioner som har påbörjats senast dag 1.

Riksgäldskontoret får begära att transaktionsfil 2 ska avse förhållandena en annan dag än dag 4.

8 § Ett institut ska i händelse av ett ersättningsfall sända informationsfilerna i enlighet med 15 § till Riksgäldskontoret vid följande tidpunkter:

1. Kundfilen, kontofilen, kontofördelningsfilen, transaktionsfil 1 och filialfilen ska sändas senast den arbetsdag som inträffar närmast efter dag 1.
2. Transaktionsfil 2 ska sändas senast den arbetsdag som inträffar närmast efter dag 4.

Om det finns särskilda skäl får Riksgäldskontoret medge att informationsfilerna sänds en arbetsdag senare än den respektive dag som anges i första stycket 1 och 2.

Om Riksgäldskontoret har begärt att transaktionsfil 2 ska avse förhållandena en annan dag än dag 4, ska transaktionsfilen sändas senast den arbetsdag som inträffar efter Riksgäldskontorets begäran.

13 § För att erhålla det privata certifikatet ska institutet skicka in en skriftlig ansökan till Riksgäldskontoret.

Institutet ska vid varje tidpunkt ha ett giltigt privat certifikat så att institutet kan uppfylla sina skyldigheter enligt 3 §. Institutet ska senast två månader före utgången av det privata certifikatets giltighetsperiod ansöka om ett nytt certifikat. Om Riksgäldskontorets publika certifikat byts ut ansvarar Riksgäldskontoret för att tillhandahålla det nya certifikatet.

14 § När institutet ansöker enligt 13 § ska institutet ange en eller flera, dock maximalt fem, unika IP-adresser (internetprotokoll-adress) eller ett nätobjekt. IP-adresserna måste ägas av institutet eller dess leverantör. Endast de angivna IP-adresserna eller det angivna nätobjektet kan användas som avsändare när informationsfilerna sänds till Riksgäldskontoret. Om institutet vill ändra någon av IP-adresserna eller nätobjektet, ska institutet i god tid innan ändringen genomförs skriftligen anmäla detta till Riksgäldskontoret.

IP-adresserna eller nätobjektet ska ha det tekniska format som anges i bilagan till dessa föreskrifter.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juli 2016.

Bilaga

Informationsfilernas format och tekniska utformning

Teckenuppsättning och tillåtna tecken i datafält

Informationsfilerna ska vara textfiler som skapas i ett flatfilsformat med teckenuppsättningen Windows-1252.

Tabell 1 – Teckenuppsättningen Windows-1252 (CP1252)

	x0	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7	x8	x9	xA	xB	xC	xD	xE	xF
0x	NUL	SO H	STX	ETX	EO T	EN Q	AC K	BEL	BS	HT	LF	VT	FF	CR	SO	SI
1x	DLE	DC1	2	3	4	NA K	SY N	ET B	CA N	E M	SU B	ES C	IS 4	IS3	2	IS1
2x	SP	!	"	#	\$	%	&	'	(	)	*	+	,	-	.	/
3x	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	:	;	<	=	>	?
4x	@	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O
5x	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	[	\	]	^	_
6x	`	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o
7x	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z	{		}	~	DEL
8x	€	,	f	„	…	†	‡	^	%o	Š	‹	Œ		Ž		
9x	,	'	“	”	•	–	—	~	™	š	›	œ		ž	ÿ	
A	NBS													SH		
x	P	ı	ç	£	¤	¥	¦	§	¨	©	ª	«	¬	Y	®	-
Bx	°	±	²	³	´	µ	¶	·	¸	¹	º	»	¼	½	¾	¿
Cx	À	Á	Â	Ã	Ä	Å	Æ	Ç	È	É	Ê	Ë	Ì	Í	Î	Ï
D																
x	Ð	Ñ	Ò	Ó	Ô	Õ	Ö	×	Ø	Ù	Ú	Û	Ü	Ý	Þ	ß
Ex	à	á	â	ã	ä	å	æ	ç	è	é	ê	ë	ì	í	î	ï
Fx	ð	ñ	ò	ó	ô	õ	ö	÷	ø	ù	ú	û	ü	ý	þ	ÿ

Tecknen med hexkod 0x00-0x1F, 0x7F, 0x81-0x89, 0x8B, 0x8D, 0x90-0x99, 0x9B, 0x9D, 0xA0-0xA1, 0xA0-0xA1, 0xA4, 0xA6, 0xA8, 0xAA-0xAD, 0xAF, 0xB0-0xBF och 0xF7 är inte tillåtna och får således inte användas i ett datafält. Pipe-tecknet '|' (hexkod 0x7C) är kolumnavskiljare och får inte ingå i ett datafält.

Filerna

Filnamnen ska vara "kund.txt" för kundfilen, "konto.txt" för kontofilen, "kontofordelning.txt" för kontofördelningsfilen, "transaktion.txt" för transaktionsfilerna samt "filial.txt" för filialfilen.

I filerna ska varje rad separeras med radbrytning (CR-LF) (hexkod 0x0D direkt följt av 0x0A). Radbrytning får endast användas mellan varje rad. Tomma rader är inte tillåtna.

Header

Första raden i varje fil ska innehålla följande text:

#13 | ÅÄÖåäö | ÅÅÅÅ-MM-DD TT:MM:SS (när filen skapades) | institutets organisationsnummer | institutets namn

Raden får inte överstiga 160 tecken. Teckenkombinationen ”#!” (hexkod 0x23 följt av 0x21) används för att markera att raden är en header.

Teckenkombinationen får enbart förekomma på den första raden i varje fil.

Kommentarer i filer

Om tecknet ’#’ (hexkod 0x23) är första tecknet på en rad, tolkas hela raden som en kommentar med valfri text. Raden får inte vara längre än 160 tecken och får bara innehålla de tillåtna tecknen i tabell 1. Dock tillåts pipe-tecknet ’|’ (hexkod 0x7C) i en kommentar.

Informationsfilernas innehåll och struktur

Informationsfilerna ska ha det innehåll och den struktur som framgår av tabellerna 2–7.

Varje kolumn ska separeras med ett s.k. pipe-tecken (’|’, hexkod 0x7c).

Pipe-tecken får endast användas mellan varje kolumn. Pipe-tecken får inte användas efter den sista kolumnen.

Det ska alltid finnas ett pipe-tecken som separerar varje kolumn, även när värdet i en viss kolumn är tomt.

Första raden i filerna – efter header och eventuella kommentarsrader – ska alltid vara en rad med namnet på respektive kolumn (kolumnrubriker).

Kundfilen

Tabell 2 - Kundfilens struktur och innehåll

Kolumnnamn	Beskrivning	Antal tecken	Dataformat
Kundnummer	Ett unikt nummer för insättaren.	Maximalt 50 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får inte vara tomt.
Namn	Samtliga namn för en insättare som är en fysisk person och fullständig firma för en insättare som är en juridisk person. Namnen ska skiljas åt med mellanslag.	Maximalt 150 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får inte vara tomt.
PersonOrgNummer	För en insättare som är en svensk fysisk person ska fältet innehålla personnummer.	Maximalt 50 tecken.	För personnummer ska 12 numeriska tecken användas enligt ÅÅÅÅMMDDNNNN.

	<p>För en insättare som är en svensk juridisk person ska fältet innehålla organisationsnummer.</p> <p>För en utländsk insättare hos en filial ska fältet innehålla utländskt person-, organisations- eller identitetsnummer om det är känt och giltigt. Framför numret ska anges prefix med landskod enligt ISO 3166-1. Svenska person- eller organisationsnummer ska inte anges med prefix "SE".</p> <p>Om Riksgäldskontoret lämnar särskilt meddelande på myndighetens webbplats eller på annat sätt, behöver person-, organisations- eller identitetsnummer för en utländsk insättare hos en filial inte lämnas.</p> <p>För övriga utländska insättare kan ett s.k. globalt referensnummer användas om sådant finns.</p>		<p>För organisationsnummer ska 12 numeriska tecken användas enligt 16NNNNNNNNNN.</p> <p>För utländska insättare hos en filial ska uppgifterna lämnas i det format som begärs av garantisystemet i värdlandet.</p> <p>För övriga utländska insättare får anges ett globalt referensnummer. Detta ska börja med tecknen "REF" och kan sedan innehålla maximalt 47 alfanumeriska tecken.</p> <p>Övriga utländska insättare får ha ett tomt värde om personnummer, organisationsnummer eller globalt referensnummer saknas.</p>
Utdelningsadress	Insättarens utdelningsadress.	Maximalt 250 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får vara tomt.
Postnummer	Insättarens postnummer.	Maximalt 250 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får vara tomt.
Ort	Insättarens postort.	Maximalt 250 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får vara tomt.
Postland	Det land där insättaren har sin registrerade adress. Anges bara om annat land än Sverige.	Maximalt 250 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får vara tomt.
Landskod	ISO-koden för det land som insättaren är registrerad i.	2 tecken.	Landskod enligt ISO 3166-1. Får inte vara tomt.
CONamn	C/O-namn om sådant finns.	Maximalt 250 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får vara tomt.

TIN	Tax Identification Number. Skatteregistreringsnummer för insättare som är skattepliktiga i utlandet.	Maximalt 100 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får vara tomt för insättare som är skattepliktiga i Sverige.
-----	---	----------------------	--

Kontofilen

Tabell 3 - Kontofilens struktur och innehåll

Kolumnnamn	Beskrivning	Antal tecken	Dataformat
Kontonummer	Kontots nummer. Kontonumret ska vara unikt.	Maximalt 50 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Om clearingnummer finns ska det anges tillsammans med kontonumret utan extra tecken. Får inte vara tomt.
Valuta	Valutakod enligt ISO 4217.	3 tecken.	Treställig valutakod enligt ISO 4217. Får inte vara tomt.
Kapital	Det saldo som finns bokfört på kontot. Anges i kontots valuta. Ska inte innehålla upplupen ränta.	Maximalt 26 tecken.	Decimaltal med komma (,) som decimalavskiljare. Kan innehålla värden från -2^{63} till 2^{63} med en precision på 1/10000. Får inte vara tomt.
UpplupenRänta	Den upplupna räntan fram till den dag då ersättningsrätt inträder.	Maximalt 26 tecken.	Decimaltal med komma (,) som decimalavskiljare. Kan innehålla värden från -2^{63} till 2^{63} med en precision på 1/10000. Får inte vara tomt.
Pantsatt	"Ja" om kontot är pantsatt, "Nej" om konton inte är pantsatt.	Maximalt 3 tecken.	"Ja" eller "Nej". Får inte vara tomt.
Spärrat	"Ja" om kontot är spärrat för utbetalning till kontohavaren och "Nej" om konton inte är spärrat.	Maximalt 3 tecken.	"Ja" eller "Nej". Får inte vara tomt.

Kontofördelningsfilen

Tabell 4 - Kontofördelningsfilens struktur och innehåll

Kolumnnamn	Beskrivning	Antal tecken	Dataformat
Kontonummer	Används för koppling mellan konton och insättare.	Maximalt 50 tecken.	Ska matcha kontonummer i kontofilen. Får inte vara tomt.
Kundnummer	Används för koppling mellan konton och insättare.	Maximalt 50 tecken.	Ska matcha kundnummer i kundfilen. Får inte vara tomt.
KundensAndel	Andel i decimalform där 1 är högst och 0 är lägst. Heltalet 1 är också tillåtet	Maximalt 8 tecken.	Anges med minst fyra och maximalt sex decimalers noggrannhet. Får inte vara tomt.

Samma kundnummer och kontonummer får förekomma flera gånger i kontofördelningsfilen, men kombinationer av kundnummer och kontonummer ska vara unika.

Transaktionsfilerna

Transaktionsfilen ska tas fram vid två tillfällen.

Transaktionsfil 1 ska visa transaktioner som vid slutet av dag 1 är registrerade men inte bokförda på de konton som finns i kontofilen. Transaktionsfil 1 ska skickas tillsammans med övriga informationsfiler.

Transaktionsfil 2 ska visa de transaktioner som faktiskt bokförts på de konton som finns angivna i kontofilen från och med dag 2 till och med dag 4, och som avser tiden fram till och med dag 1. Transaktionsfil 2 ska skickas separat.

De transaktioner som redovisas i transaktionsfilerna ska inte redan ha krediterats eller debiterats det belopp som rapporteras som kapital i kontofilen. För att undvika dubbelräkning ska en transaktion som redan påverkat kontosaldot inte ingå i transaktionsfilerna.

Tabell 5 - Transaktionsfilens struktur och innehåll

Kolumnnamn	Beskrivning	Antal tecken	Dataformat
Kontonummer	Används för koppling mellan transaktioner och konto.	Maximalt 50 tecken.	Ska matcha kontonummer i kontofilen. Får inte vara tomt.

Transaktionsdatum	Datum och tidpunkt för transaktionen.	Maximalt 20 tecken.	Anges i formatet: "ÅÅÅÅ-MM-DD TT:MM:SS". Får inte vara tomt. Om tidpunkt saknas ska tidpunkten anges som "00:00:00", dvs. "ÅÅÅÅ-MM-DD 00:00:00"
Bokföringsdatum	Datum och tidpunkt för bokföringen.	Maximalt 20 tecken.	Anges i formatet: "ÅÅÅÅ-MM-DD TT:MM:SS". Ska vara tomt i första filen. Får inte vara tomt i andra filen. Om tidpunkt saknas ska tidpunkten anges som "00:00:00", dvs. "ÅÅÅÅ-MM-DD 00:00:00"
Referens	Vem som är transaktionens betalningsavsändare eller betalningsmottagare.	Maximalt 50 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får vara tomt
Belopp	Belopp på transaktionen.	Maximalt 26 tecken.	Ska anges i kontots valuta. Decimaltal med komma (,) som decimalavskiljare. Kan innehålla värden från -2^{63} till 2^{63} med en precision på 1/10000. Får inte vara tomt.

Filialfilen

Filialfilen ska användas för information om de insättare och de konton som omfattas av insättningsgarantin som finns hos en filial.

Filialfilen ska inledas med samma header som övriga informationsfiler. Filen får innehålla kommentarer om första tecknet på raden är ett '#' (hexkod 0x23).

Formatet varierar beroende på informationstyp och i vilket land filialen är etablerad. Det får inte förekomma någon rubrikrad för datainnehållet i filen. Antal kolumner och deras innehåll kan variera från rad till rad.

Informationstyperna (raderna) får anges i valfri ordning utan krav på sortering.

Varje rad ska börja med en kod som anger informationstypen samt ska följas av det antal kolumner som informationen kräver. Kolumnerna ska vara separerade med pipe-tecken '|' (hexkod 0x7C).

Tabell 6 - Information om ett kontos landskod

Informationen gäller i vilket land ett konto är registrerat. Samtliga konton som omfattas av insättningsgarantin som finns hos en filial ska anges.

Kolumnnamn	Beskrivning	Antal tecken	Dataformat
Informationskod	"KL" (utan ")	2	Två versaler – KL
Kontonummer	Anger det unika kontonumret.	Maximalt 50 tecken.	Ska matcha kontonummer i kontofilen. Får inte vara tomt.
Landskod	ISO-koden för det land som kontot är registrerat i.	2 tecken.	Landskod enligt ISO 3166-1. Får inte vara tomt.

Tabell 7 – Separerade för- och efternamn

Informationen gäller en insättares för- och efternamn. Namnen ska vara separerade. Om Riksgäldskontoret lämnar särskilt meddelande på myndighetens webbplats eller på annat sätt, behöver informationen i tabell 7 helt eller delvis inte lämnas.

Kolumnnamn	Beskrivning	Antal tecken	Dataformat
Informationskod	"EF" (utan ")	2	Två versaler - EF
Kundnummer	Anger det unika numret för insättaren.	Maximalt 50 tecken	Ska matcha kundnummer i kundfilen. Får inte vara tomt.
Efternamn	Efternamn för en insättare som är en fysisk person och fullständig firma för en insättare som är en juridisk person.	Maximalt 150 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1 Får inte vara tomt.
Förnamn	Förnamn för en insättare som är en fysisk person, eventuellt flera namn separerade med mellanslag. Ska vara tomt för en insättare som är en juridisk person.	Maximalt 150 tecken.	Teckenuppsättning enligt tabell 1 Får vara tomt.

Titel	Titel, "sr", "jr" eller liknande om sådan information finns tillgänglig.	Maximalt 50 tecken	Teckenuppsättning enligt tabell 1. Får vara tomt.
-------	--	--------------------	--

Arkivering och komprimering av informationsfilerna

Informationsfilerna ska arkiveras och komprimeras till ett s.k. 7z-arkiv med programvaran 7-zip. Filformatet för 7z-arkivet ska följa specifikationen i källkoden till 7-zip.

Kryptering och signering av informationsfilerna

Det komprimerade arkivet kan krypteras och signeras med programvaran OpenSSL eller annan programvara som är kompatibel med följande krav:

1. Kryptering ska ske med krypteringsalgoritmen AES256.
2. Signering ska ske med hashalgoritmen SHA512.
3. Meddelandeformatet ska följa CMS (RFC5652).
4. Anonyma metoder för nyckelutbyte får inte användas.
5. Minsta tillåtna längd på kryptografiska nycklar för asymmetriska algoritmer är 2048 bitar.
6. Väl kända och granskade implementeringar av kryptografiska programvaror ska användas.
7. Det kryptografiska systemet ska ha skydd mot angrepp såsom (i) att någon ställer sig som mellanhand mellan server och klient och på så sätt obehörigen tar del av information (s.k. man-in-the-middle), (ii) repetition, och (iii) fördröjningsattacker.

Förklaringar av tekniska begrepp som används i denna bilaga

7-zip	Ett komprimeringsprogram som finns tillgängligt som fri programvara med öppen källkod och som kan laddas ner på internetadressen 7-zip.org .
AES256	En krypteringsalgoritm enligt standarden FIPS PUB 197 publicerad av National Institute of Standards and Technology (NIST).
CMS	Förkortning för Cryptographic Message Syntax som är ett format (angivet i dokumentet RFC 5652) för kryptografiskt skyddade meddelanden, fastställt av Internet Engineering Task Force (IETF).
Hashalgoritm	Algoritm för checksummeberäkning som

	bland annat kan användas vid signering av data.
Krypteringsalgoritm	Algoritm som används vid kryptering av data.
Kundnummer	En unik identitet för en insättare som kan användas som ”nyckel” för att nå ett kundobjekt i systemet. Kundnumret behöver bara vara unikt inom informationsfilerna. Numret är inte liktydigt med personnummer eller liknande eftersom samtliga insättare inte alltid har ett sådant nummer.
OpenSSL	Programvara för digital kryptering och signering, som är tillgänglig som öppen källkod och som kan laddas ner på internetadressen www.openssl.org .
SHA512	En hashalgoritm enligt standarden FIPS PUB 180-4 publicerad av National Institute of Standards and Technology (NIST).
Windows-1252	En teckenkodning för det latinska alfabetet som används i operativsystemet Microsoft Windows.

2 Utgångspunkter

2.1 Bakgrund

Insättningsgarantin innebär att kunders insättningar på konton hos kreditinstitut och värdepappersbolag som har Finansinspektionens tillstånd att ta emot kunders medel på konto, skyddas vid konkurs eller när Finansinspektionen beslutat att garantin ska träda in. Garantin ersätter kapital och upplupen ränta upp till ett maximalt belopp motsvarande 100 000 euro per person och institut.

Syftet med insättningsgarantin är att bidra till konsumentskyddet och till stabilitet i det finansiella systemet.

Bestämmelser om insättningsgarantin finns i lagen om insättningsgaranti. Lagen innehåller bl.a. bestämmelser om vilka insättningar som omfattas av garantin, ersättningsrättens inträde, information till insättarna samt skyldighet att betala avgift till garantimyndigheten. Till grund för regleringen ligger Europaparlamentets och rådets direktiv 94/29/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (1994 års insättningsgarantidirektiv).⁴

Europaparlamentet och rådet har den 16 april 2014 antagit insättningsgarantidirektivet. Insättningsgarantidirektivet är en omarbetning av 1994 års insättningsgarantidirektiv. Direktivet syftar till att harmonisera och stärka konsumentskyddet. Ändringarna innebär bl.a. att utbetalningstiden vid ersättningsfall förkortas, att informationen till insättarna förbättras samt att det införs harmoniserade regler för finansieringen av insättningsgarantisystemen.

2.2 Målet med föreskrifterna

I propositionen föreslår regeringen att insättningsgarantidirektivet ska genomföras i svensk rätt huvudsakligen genom ändringar i lagen om insättningsgaranti. Genom de föreslagna föreskrifterna om insättningsgaranti preciseras vissa av de bestämmelser i lagen som regeringen föreslår för att genomföra direktivet. De föreslagna ändringarna i Riksgäldens föreskrifter om instituts skyldighet att lämna uppgift om insättare och deras insättningar är nödvändiga för att Riksgälden ska kunna uppfylla lagens krav på utbetalning av ersättning till insättare.

Målet med föreskrifterna sammanfaller således med målen för den ändrade lagstiftning som regeringen föreslår.

---

⁴ Direktivet har ändrats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/17/EG av den 11 mars 2009 om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar.

2.3 Nuvarande och kommande regelverk

Bestämmelser om insättningsgaranti finns i lagen om insättningsgaranti.

Med stöd av de bemyndiganden som finns i 3 § förordningen om insättningsgaranti har Riksgälden meddelat föreskrifterna om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.⁵

Insättningsgarantidirektivet ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter. Utöver detta ges Europeiska bankmyndigheten (Eba) befogenhet att anta riktlinjer för tillämpningen av direktivet.⁶ Dessa riktlinjer har en rättslig betydelse i Sverige som påminner om vad som gäller för allmänna råd.⁷

Riksgälden föreslår att de nu aktuella föreskrifterna – både föreskrifterna om insättningsgaranti och föreskrifterna om ändring i föreskrifterna om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar – ska träda i kraft den 1 juli 2016, dvs. samtidigt som ändringarna i lagen om insättningsgaranti och övriga lagändringar föreslås träda i kraft.

2.4 Regleringsalternativ

Som framgår av avsnitt 2.2 är de föreslagna föreskrifterna nära sammankopplade med de ändringar i lagen om insättningsgaranti som regeringen föreslår för att genomföra insättningsgarantidirektivet. Utan ändringarna i Riksgäldens föreskrifter om instituts skyldighet att lämna uppgift om insättare och deras insättningar kan Riksgälden inte tillämpa delar av den nya regleringen. Därför är föreskriftsändringarna nödvändiga.

När det gäller de föreslagna föreskrifterna om insättningsgaranti anser Riksgälden att bindande föreskrifter behövs dels för att uppnå en tillräcklig grad av konsumentskydd, dels för att Riksgälden ska kunna uppfylla skyldigheter som följer av direkt tillämplig EU-lagstiftning.

De föreslagna föreskrifterna överensstämmer med insättningsgarantidirektivet, dvs. de går inte utöver de skyldigheter som följer av Sveriges medlemskap i EU.

2.5 Rättsliga förutsättningar

De föreslagna föreskrifterna kräver bemyndiganden. Riksgälden utgår i detta föreskriftsförslag från att regeringen kommer att ge myndigheten

---

⁵ Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2011:2) om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.

⁶ Se t.ex. Ebas riktlinjer om metoder för beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem (EBA/GL/2015/10).

⁷ Se Finansinspektionens promemoria Genomförande av de europeiska tillsynsmyndigheternas riktlinjer och rekommendationer (FI Dnr 12-12289), s. 8.

nödvändiga bemyndiganden. Bemyndiganden finns också i 3 § förordningen om insättningsgaranti.

3 Motivering och överväganden

I det följande redogör Riksgälden för de föreslagna föreskrifterna. När det hänvisas till lagen om insättningsgaranti är det regeringens förslag till lag om insättningsgaranti i propositionen som avses.

3.1 Information om insättningsgarantin

3.1.1 Allmänt

Av 11 § lagen om insättningsgaranti framgår vilken information instituten ska lämna till den som har gjort eller avser att göra en insättning. Informationen ska göras tillgänglig på det språk som insättaren och institutet enades om när kontot öppnades eller på de officiella språk i det EES-land där institutet bedriver verksamhet genom filial. Informationen får förmedlas elektroniskt om insättaren använder sig av nätbaserade banktjänster.⁸ Informationen ska lämnas i pappersform om insättaren begär det.

Regeringen uttalar i propositionen att det bör meddelas föreskrifter om hur instituten ska lämna informationen om garantin.⁹ Även praktiska frågor om kundernas olika möjligheter att bekräfta mottagandet av informationen bör enligt regeringen meddelas på lägre nivå än lag.¹⁰

3.1.2 Information innan ett avtal om mottagande av insättningar ingås

Riksgäldens förslag: Den information som avses i bilaga 1 till insättningsgarantidirektivet som ett institut ska lämna till en insättare innan ett avtal om mottagande av insättningar ingås, ska lämnas i ett informationsblad med det format som anges i den angivna bilagan. Bekräftelse av att informationen har tagits emot ska ske genom att insättaren undertecknar informationsbladet.

Bekräftelse av att information om 1.) huruvida insättningen omfattas av en garanti eller inte, 2.) resultatet av en kontoprövning, 3.) vilken ersättningsnivå som gäller för garantin, och 4.) formerna för utbetalning av ersättning från garantin, har tagits emot ska ske skriftligen i samband med att ett avtal om mottagande av insättningar ingås. Bekräftelsen får inte avse annat än den information som avses ovan.

⁸ Prop. 2015/16:106 s. 79.

⁹ Prop. 2015/16:106 s. 80.

¹⁰ *Ibid.*

Om en insättare använder institutets internetjänst får denna användas för att lämna ovanstående information. Internettjänsten måste vara utformad på ett sätt som gör det möjligt för insättaren att bekräfta att informationen tagits emot. Om informationen inte lämnas genom institutets internetjänst eller om insättaren inte använder institutets internetjänst, ska den lämnas i pappersform. Detta gäller även för det tillhandahållande av informationen som ska ske minst en gång varje år.

Ett instituts skyldighet att lämna information enligt 11 § första stycket lagen om insättningsgaranti är inte ny. Det gäller information om 1.) huruvida insättningen omfattas av en garanti eller inte, 2.) resultatet av en kontoprövning enligt 3 b § första stycket lagen om insättningsgaranti, 3.) den ersättningsnivå som gäller för garantin, och 4.) formerna för utbetalning av ersättning från garantin.

Det finns dock inga regler om hur den informationen ska lämnas. Riksgälden kan med anledning av den förhandsprövning av kontovillkor som garantimyndigheten utför, konstatera att instituten valt att inkludera denna information i de allmänna villkor som följer med varje kontoslag. Dessa villkor tillhandahålls insättaren innan ett avtal om mottagande av insättningar ingås. Mot den bakgrunden anser Riksgälden att det inte finns behov av att införa föreskrifter om hur sådan information ska lämnas.

För att genomföra artikel 16 i insättningsgarantidirektivet föreslår regeringen bl.a. en ny bestämmelse i lagen om insättningsgaranti som innebär att instituten ska tillhandahålla information med ett innehåll enligt bilaga 1 till insättningsgarantidirektivet innan ett avtal om mottagande av insättningar ingås (11 § tredje stycket lagen om insättningsgaranti). Den angivna bilagan är utformad som ett formulär som ska innehålla viss information. Det handlar om grundläggande information om skyddet för insättningar såsom skyddets begränsning, vad som gäller om insättaren har flera insättningar hos samma institut eller om insättaren har gemensamma konton med andra, ersättningsperioden, valuta, kontaktinformation, insättningsgarantisystemets webbplats samt ytterligare information som ska lämnas i tillämpliga fall.

Av skäl 43 i insättningsgarantidirektivet framgår att de som avser att göra insättningar bör ges samma information genom ett standardinformationsblad vars mottagande de bör bekräfta. I det angivna skälet framhålls vidare att samma information bör ges till alla insättare. Av artikel 16.2 i direktivet följer vidare att det formulär som finns i bilaga 1 ska användas för att bekräfta att insättaren har tagit emot informationen. Formuläret innehåller en för ändamålet särskild rad som insättaren ska underteckna.

Avsikten med dessa bestämmelser ter sig således vara att alla insättare ska ges samma information på ett likartat sätt. Mot denna bakgrund föreslår Riksgälden att informationen enligt bilaga 1 ska lämnas till insättaren i ett informationsblad utformat enligt det formulär som återfinns i den angivna bilagan. Formuläret är utformat på ett sätt som innebär att det enskilda institutet ansvarar för att anpassa informationen i informationsbladet efter de förhållanden som gäller för institutet.

I 11 § tredje stycket lagen om insättningsgaranti framgår vidare att insättaren ska bekräfta att såväl informationen enligt 11 § första stycket som informationen enligt bilaga 1 till insättningsgarantidirektivet har tagits emot.

Informationsbladet ska som framgår ovan enligt insättningsgarantidirektivet innehålla en särskild rad som insättaren ska underteckna för att bekräfta mottagandet av informationen. Mot den bakgrunden föreslår Riksgälden föreskrifter som innebär att informationsbladet ska användas på nu angivet sätt för insättarens bekräftelse. För insättare som använder nätbaserade banktjänster måste institutet göra det tekniskt möjligt för insättaren att läsa informationsbladet och digitalt bekräfta mottagandet.

När det gäller den information om insättningsgarantin enligt 11 § första stycket lagen om insättningsgaranti som ska lämnas innan avtal om mottagande av insättningar ingås och som insättaren således ska bekräfta, föreslår Riksgälden att insättaren i samband med att avtalet ingås skriftligen ska bekräfta att informationen har tagits emot. Informationen ska bekräftas särskilt. Det innebär att det inte är tillräckligt att insättaren skriftligen bekräftar innehållet i kontovillkoren. En särskild bekräftelse måste således ske av den nu aktuella informationen. För insättare som använder nätbaserade banktjänster måste institutet göra det tekniskt möjligt för insättaren att ta del av informationen och digitalt bekräfta mottagandet av den.

Regeringen föreslår vidare att det i 11 § tredje stycket lagen om insättningsgaranti införs ett krav på att den information som ska lämnas till en insättare innan avtal om mottagande av insättningar ingås, även ska tillhandahållas insättaren minst en gång varje år. Riksgälden föreslår att det tillhandahållande av information som ska ske varje år, ska ske på samma sätt som när informationen lämnas innan ett avtal om mottagande av insättningar ingås, dvs. antingen tillhandahållas elektroniskt genom institutets internetjänst eller i pappersform. Någon bekräftelse på att informationen har tagits emot behöver dock inte ske i detta fall.

Av 11 § andra stycket lagen om insättningsgaranti framgår att information enligt paragrafens första stycke även ska lämnas vid marknadsföring av ett

erbjudande. Vidare framgår av 11 § tredje stycket att den ovanstående informationen om insättningsgarantin även ska framgå av kontoutdrag och liknande material som rör fordringsförhållandet. Dessa bestämmelser är inte nya. Riksgälden anser att det inte finns behov av föreskrifter på detta område.

3.1.3 Information vid fusion

Riksgäldens förslag: Om en insättare använder ett instituts internetjänst får denna användas för att informera en insättare vid fusion eller annan form av ombildning av ett institut som kan påverka insättarens rätt till ersättning. Om informationen inte lämnas genom institutets internetjänst ska den lämnas i pappersform.

Informationen ska publiceras på institutets webbplats samtidigt som insättarna informeras enligt ovan. Informationen ska finnas tillgänglig på institutets webbplats i minst 12 månader.

Av 11 b § första stycket lagen om insättningsgaranti framgår att ett institut ska informera en insättare vid fusion eller annan form av ombildning av ett institut, som kan påverka insättarens rätt till ersättning. Informationen ska lämnas minst en månad innan beslutet om ombildningen får laga kraft. Enligt 11 b § tredje stycket lagen om insättningsgaranti har insättaren rätt att agera på informationen inom tre månader från det att insättaren har informerats om ombildningen.

Information som påverkar insättarens rätt till ersättning från insättningsgarantin bedöms som speciellt viktig att den kommer insättaren tillhanda, särskilt för insättare som genom företagshändelsen får ett försämrat insättningsgarantiskydd. Det kan t.ex. inträffa för en insättare som har insättningar motsvarande 100 000 euro i två medlemsinstitut som ska fusioneras. Tidsperioden inom vilken en insättare ges möjlighet att agera på informationen är kopplad till den tidpunkt som insättaren har informerats.

Riksgälden föreslår att ett institut får använda sin internetjänst för att informera en insättare vid fusion eller annan ombildning som kan påverka insättarens rätt till ersättning. Om en insättare inte använder institutets internetjänst ska informationen enligt Riksgäldens förslag lämnas i pappersform. Detsamma gäller om institutet väljer att inte lämna informationen genom internetjänsten.

Vidare föreslås att informationen ska publiceras på institutets webbplats samtidigt som insättarna informeras. Informationen ska enligt Riksgäldens förslag finnas tillgänglig på webbplatsen i minst 12 månader. Tidsperioden på 12 månader grundar sig på Riksgäldens erfarenhet från tidigare fusioner

och liknande händelser då myndigheten har tagit emot frågor upp till ett år efter att händelsen har inträffat.

3.1.4 Information om ett institut eller en filial lämnar eller utesluts från insättningsgarantin

Riksgäldens förslag: Om en insättare använder ett instituts eller en filials internetjänst får denna användas för att informera en insättare om att ett institut eller en filial utesluts från eller lämnar insättningsgarantin. Om informationen inte lämnas genom institutets eller filialens internetjänst ska den lämnas i pappersform.

Informationen ska publiceras på institutets eller filialens webbplats samtidigt som insättarna informeras enligt ovan. Informationen ska finnas tillgänglig på webbplatsen i minst 12 månader. Om institutet eller filialen upphör att bedriva verksamhet under den tiden, ska informationen finnas tillgänglig på webbplatsen så länge verksamheten bedrivs.

Av 11 c § lagen om insättningsgaranti framgår att ett institut eller en filial som lämnar eller utesluts från insättningsgarantin ska informera berörda insättare inom en månad från det att institutet eller filialen lämnade garantin.

Riksgälden föreslår att ett institut eller en filial får använda sin internetjänst för att informera en insättare om att institutet eller filialen utesluts från eller lämnat insättningsgarantin. Man kan t.ex. tänka sig att verksamhet fortfarande bedrivs och att institutet eller filialen således fortfarande har en internetjänst, under den tid avveckling sker efter en tillståndsåterkallelse. Ett exempel på när verksamhet fortfarande bedrivs trots att en filial har lämnat insättningsgarantin är om en filial till ett utländskt institut varit frivilligt anslutet till den svenska insättningsgarantin, men valt att avsluta denna frivilliga anslutning t.ex. för att hemlandets insättningsgaranti infört motsvarande skydd.

Om en insättare inte använder institutets eller filialens internetjänst ska information om att ett institut eller en filial utesluts från eller lämnat insättningsgarantin enligt Riksgäldens förslag lämnas i pappersform. Detsamma gäller om institutet eller filialen väljer att inte lämna informationen genom internettjänsten.

Informationen ska enligt Riksgäldens förslag publiceras på institutets eller filialens webbplats samtidigt som insättarna informeras. Informationen ska finnas tillgänglig på webbplatsen i minst 12 månader eller så länge verksamhet bedrivs om den tiden är kortare än 12 månader.

3.2 Uppgiftsskyldighet

3.2.1 Uppgifter om garanterade insättningar

Riksgäldens förslag: Svenska institut som är anslutna till insättningsgarantin ska senast den 15 januari varje år till Riksgälden rapportera summan av garanterade insättningar vid utgången av varje kvartal under föregående år.

Uppgifterna ska lämnas på Riksgäldens uppgiftsblankett för garanterade insättningar per kvartal. Uppgiftsblanketten ska undertecknas av firmatecknare.

Beloppen ska anges i svenska kronor. För institut med valutakonton ska beloppen i utländsk valuta räknas om till svenska kronor enligt den valutakurs som fastställs av NASDAQ Stockholm för den 31 mars, den 30 juni, den 30 september och den 31 december och som publiceras på Riksbankens webbsida.

Uppgifterna ska lämnas in första gången den 15 januari 2017. Uppgift ska då lämnas om summa garanterade insättningar per den 31 december 2016. Summa garanterade insättningar vid utgången av varje kvartal ska endast lämnas för tredje och fjärde kvartalen 2016.

Av artikel 16 i förordningen om resolutionsavgifter framgår att insättningsgarantisystemen senast den 31 januari varje år ska meddela resolutionsmyndigheterna sin beräkning av garanterade insättningar under föregående år – beräknat kvartalsvis – för samtliga sina medlemskreditinstitut.¹¹ Detta innebär att Riksgälden som garantimyndighet måste införa en ny rutin där svenska institut som är anslutna till insättningsgarantin rapporterar uppgifter om summa garanterade insättningar per kvartal.

Eftersom uppgifterna ska användas för att beräkna ett genomsnitt för året anser Riksgälden att det är tillräckligt att uppgifterna för de fyra kvartalen lämnas vid ett och samma tillfälle, vilket innebär att instituten endast behöver rapportera uppgifterna en gång per år till garantimyndigheten.

Garantimyndigheten behöver göra en viss beräkning innan uppgifterna lämnas vidare till resolutionsmyndigheten den 31 januari. Det innebär att garantimyndigheten behöver viss tid för att genomföra denna beräkning. Riksgälden föreslår därför att instituten ska lämna uppgifterna senast den

---

¹¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution.

15 januari varje år. Uppgifterna ska lämnas på en av Riksgälden framtagen uppgiftsblankett som kommer att finnas tillgänglig på insättningsgarantins webbplats.¹² Uppgiftsblanketten ska skrivas under av firmatecknare.

För de institut som har garanterade insättningar på valutakonton behöver en regel införas om vilken valutakurs som ska användas för omräkning till det maximala ersättningsbeloppet i svenska kronor.¹³ Enligt 4 § fjärde stycket lagen om insättningsgaranti i den lydelse som föreslås i propositionen framgår att om ett belopp ska räknas om mellan olika valutor ska den valutakurs användas som gällde dagen för ersättningsrättens inträde. Motsvarande metod används när instituten ska rapportera garanterade insättningar per den 31 december i samband med avgiftsberäkningen för insättningsgarantin. Då ska valutakurs per den 31 december användas.

Av propositionen framgår att den valutakurs som ska användas vid omräkning från euro till svenska kronor är den mittkurs som dagligen fastställs av NASDAQ Stockholm och som publiceras på Riksbankens webbplats.¹⁴ Riksgälden föreslår att samma valutakurs används av instituten vid omräkning av valutakonton till svenska kronor för den nu föreslagna rapporteringen av garanterade insättningar. För kvartal 1 ska den valutakurs användas som gäller den 31 mars, för kvartal 2 den valutakurs som gäller den 30 juni, för kvartal 3 den valutakurs som gäller den 30 september samt för kvartal 4 den valutakurs som gäller den 31 december.

Garantimyndigheten kan välja att begära in uppgifter om garanterade insättningar per kvartal antingen direkt med stöd av 16 § andra stycket lagen om insättningsgaranti eller genom att utfärda föreskrifter med stöd av 3 § förordningen om insättningsgaranti. Eftersom det rör sig om uppgifter som kommer att behöva lämnas vid samma tidpunkt varje år är det enligt Riksgäldens uppfattning lämpligt att uppgiftsskyldigheten regleras i föreskrifter. Föreskrifter minskar dessutom garantimyndighetens administrationskostnader och resursbehov för utskick av blanketter.

Med anledning av det nu sagda föreslår Riksgälden föreskrifter om skyldighet för instituten att lämna uppgifter om garanterade insättningar per kvartal.

---

¹² www.insattningsgarantin.se

¹³ 950 000 kronor enligt 4 § lagen om insättningsgaranti i dess lydelse enligt propositionen.

¹⁴ Prop. 2015/16:106 s. 41 som hänvisar till prop. 2010/11:23 s.14.

Av artikel 10.10 i insättningsgarantidirektivet framgår vidare att garantimyndigheten senast den 31 mars varje år till Eba ska rapportera summan av institutens garanterade insättningar per den 31 december.¹⁵

För att inte behöva införa ytterligare ett rapporteringskrav avser Riksgälden att använda de uppgifter om garanterade insättningar per kvartal som ska lämnas enligt de nu föreslagna föreskrifterna även för detta ändamål.

Riksgälden anser att det inte finns skäl att kräva att instituten ska lämna uppgifter om garanterade insättningar per kvartal som avser tiden före det att föreskrifterna har trätt i kraft. Anledningen till detta är att det bedöms både som svårt och kostsamt för instituten att ta fram uppgifter om garanterade insättningar per kvartal bakåt i tiden. För att Riksgälden ska kunna fullgöra uppgiftsskyldigheten till Eba kommer dock uppgift om summa garanterade insättningar per den 31 december 2016 att behöva lämnas. Det innebär att instituten vid det första uppgiftstillfället – som enligt Riksgäldens förslag infaller den 15 januari 2017 – kommer att behöva lämna uppgifter för kvartalen 3 och 4 2016 samt uppgift om summa garanterade insättningar per den 31 december 2016.

I sammanhanget bör nämnas att garantimyndigheten en gång per år bland annat begär in uppgifter om garanterade insättningar per den 31 december från instituten som en del av underlaget för att beräkna den årliga insättningsgarantiavgiften. För detta ändamål begärs dock uppgifterna tidsmässigt in till början på juli året efter. I den uppgiftsblankett som ska användas för att lämna uppgifter om garanterade insättningar enligt de nu föreslagna föreskrifterna ska instituten också lämna uppgift om garanterade insättningar som kan summeras till garanterade insättningar på årsbasis per den 31 december. Riksgälden vill förtydliga att uppgifterna om garanterade insättningar som ska lämnas enligt de nu föreslagna föreskrifterna inte kommer att användas vid avgiftsberäkningen eftersom de uppgifter om garanterade insättningar som används vid avgiftsberäkningen ska vara granskade av bolagets revisor, vilket också ska framgå av ett bifogat revisorsyttrande. Det bedöms inte som rimligt att införa ett krav på att samtliga institut ska ha reviderade uppgifter om summa garanterade insättningar per den 31 december senast den 15 januari. Till avgiftsberäkningen begär Riksgälden dessutom in även andra uppgifter, vilket gör att kravet på instituten att rapportera in uppgifter för avgiftsuttaget ändå måste finnas kvar.

---

¹⁵ Se även prop. 2015/16:106 s. 85.

3.3 Riskbaserade metoder för beräkning av avgift för insättningsgarantin

Enligt artikel 10.2 i insättningsgarantidirektivet utgörs insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel av avgifter som ska betalas minst årligen av deltagarna i systemet. I artikel 13.1 stadgas att avgifterna ska baseras på beloppet på respektive deltagares garanterade insättningar och risknivå.

Insättningsgarantisystemen får i enlighet med artikel 13.2 använda sina egna riskbaserade metoder för att fastställa och beräkna sina deltagares riskbaserade avgifter. Avgifterna ska stå i proportion till deltagarnas risk och i rimlig utsträckning beakta riskprofilen för de olika affärsmodellerna. Metoderna får även beakta balansräkningens tillgångssida, och riskindikatorer såsom kapitaltäckning, tillgångskvalitet och likviditet.

Eba har utfärdat riktlinjer för de riskbaserade metoderna.¹⁶ Den avgiftsmodell som kommer att tillämpas kommer att behöva ta hänsyn till dessa riktlinjer. Den kommer också att behöva vara detaljerad och inbegripa olika beräkningsformler.

Regeringen föreslår i propositionen att artikel 13.1 i direktivet genomförs i 13 § lagen om insättningsgaranti. Där framgår att de årliga avgifterna ska vara riskbaserade. Detaljerna bör enligt regeringen anges i föreskrifter på lägre nivå.¹⁷ Som en konsekvens av detta föreslås ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om beräkningen av avgifter för garantin enligt lagen.

Riksgälden har för avsikt att ta fram föreskrifter om hur avgifterna ska beräknas. Av övergångsbestämmelserna till lagen om insättningsgaranti framgår att äldre föreskrifter gäller för avgifter som beslutas under 2016. Det blir således inte aktuellt att ta ut avgift enligt de nya reglerna förrän 2017. Av den anledningen föreslås inte föreskrifter om hur avgiften ska beräknas nu. Riksgälden kommer i stället att remittera ett förslag på sådana föreskrifter under hösten 2016.

3.4 Ändringar i föreskrifterna om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar

3.4.1 Allmänt

Riksgälden har med stöd av 3 § förordningen om insättningsgaranti i sin roll som garantimyndighet meddelat föreskrifter om instituts skyldighet att

---

¹⁶ Ebas riktlinjer om metoder för beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem (EBA/GL/2015/10).

¹⁷ Prop. 2015/16:106 s. 54.

lämna uppgifter om insättare och deras insättningar (i det följande benämnda RGKFS 2011:2).¹⁸ Föreskrifterna trädde i kraft den 1 februari 2012. Under 2013 gjordes vissa ändringar i föreskrifterna.¹⁹

Föreskrifterna innehåller utförliga och detaljerade bestämmelser rörande vilken information som institut ska kunna lämna till Riksgälden om insättare och deras insättningar samt i vilket format denna information ska lämnas. Föreskrifterna har utformats med utgångspunkt i kravet att Riksgälden ska kunna betala ut ersättning inom maximalt 20 arbetsdagar från det att ersättningsrätten inträder. För att genomföra insättningsgarantidirektivet i svensk rätt föreslår regeringen i propositionen att denna utbetalningsperiod ska förkortas till 7 arbetsdagar (9 § lagen om insättningsgaranti).

Av föreskrifterna följer att instituten ska kunna leverera fem stycken informationsfiler till Riksgälden i händelse av ett ersättningsfall. Dessa filer benämns kundfilen, kontofilen, kontofördelningsfilen samt transaktionsfil 1 och transaktionsfil 2. Filernas format, närmare innehåll och tekniska utformning specificeras i bilagan till föreskrifterna.

För att säkerställa att instituten vid ett ersättningsfall kan leverera filer som uppfyller föreskrifternas krav och som Riksgälden kan använda för att betala ut ersättning genomförs sedan 2012 löpande leveranskroller av institutens filer.

Ersättning av filialkunder

Som huvudregel gäller att ett institut omfattas av insättningsgarantin i det land där det är auktoriserat. Av insättningsgarantidirektivet följer att om insättningsgarantin inträder i ett institut med filial i ett annat EES-land, ska garantisystemet i filialens värdland genomföra utbetalning av ersättning till filialkunderna på uppdrag av hemlandets garantisystem (artikel 14.2).

Detta förfarande förutsätter att det är möjligt för hemlandets garantisystem att identifiera vilka konton som hör till vilken filial. I RGKFS 2011:2 saknas i nuläget bestämmelser om krav på information som gör det möjligt för garantimyndigheten att fastställa i vilket land ett konto finns. Av den anledningen måste ett sådant krav införas i föreskrifterna.

Olika garantisystem använder sig av olika utbetalningssätt i händelse av ett ersättningsfall. Vilken information som ett garantisystem behöver för att verkställa utbetalning av filialinsättningar kan följaktligen skilja sig åt. Det

---

¹⁸ Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2011:2) om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.

¹⁹ Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2013:1) om ändring av Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2011:2) om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar.

har framkommit att vissa garantisystem i syfte att hantera utbetalning kommer att kräva information om insättarna som Riksgälden i dagsläget saknar. Föreskrifterna måste därför ändras så att det ställs krav på att även sådan information ska inkluderas i informationsfilerna.

Under det löpande arbetet med att leveranskontrollera institutens filer har det stått klart att föreskrifterna behöver ändras och förtydligas även i vissa andra avseenden. I den fortsatta framställningen lämnas därför – förutom förslag på de ändringar som är nödvändiga för att direktivets bestämmelser om utbetalning av ersättning till insättare hos filialer ska kunna uppfyllas – även förslag på sådana ändringar. Därutöver föreslås vissa redaktionella ändringar i föreskrifterna.

3.4.2 Införande av kontolandskod

Riksgäldens förslag: Institutet ska kunna lämna uppgift om kontolandskod. Kravet ska endast gälla för de institut som bedriver verksamhet genom filial. Uppgifterna ska lämnas i en ny fil benämnd filialfilen.

När ett ersättningsfall uppstår begär Riksgälden att institutet ska skapa och skicka filer som innehåller information om institutets insättare och deras insättningar på det sätt och i det format som specificeras i RGKFS 2011:2. Med hjälp av denna information kan Riksgälden beräkna varje insättares ersättning.

För det fall det berörda institutet bedriver filialverksamhet följer av artikel 14.2 i insättningsgarantidirektivet att utbetalning av ersättning till filialkunderna ska hanteras av värdlandets garantisystem på uppdrag av hemlandets. Riksgälden kommer således att behöva identifiera vilka konton som finns hos en filial samt skapa ett utbetalningsuppdrag som värdlandets garantisystem ska verkställa.

RGKFS 2011:2 innehåller i nuläget inga bestämmelser som gör det möjligt för Riksgälden att identifiera huruvida ett konto finns hos institutet eller hos någon av dess filialer. Föreskrifterna bör ändras så att de institut som bedriver verksamhet genom filial också redovisar i vilket land som respektive konto finns. Detta bör ske genom att varje konto förknippas med en kontolandskod. Med hjälp av kontolandskoden kommer Riksgälden att för varje insättning kunna identifiera vilket garantisystem som ska hantera utbetalning av ersättningen. Ett införande av en kontolandskod är enligt Riksgäldens bedömning den enda lösning som gör det möjligt för Riksgälden att identifiera vilket garantisystem som ska hantera utbetalning av ersättning till en filialinsättare för Riksgäldens räkning.

Kravet att ett annat garantisystem än hemlandets ska hantera utbetalning av ersättning blir av naturliga skäl endast aktuellt beträffande sådana institut som bedriver verksamhet genom filial i andra EES-länder. De flesta institut som omfattas av den svenska insättningsgarantin bedriver inte verksamhet genom filial. Att införa ett krav på att lämna uppgift om kontolandskod även för de institut som inte bedriver verksamhet genom filial förefaller opåkallat. Av den anledningen föreslår Riksgälden att uppgift om kontolandskod endast ska lämnas av sådana institut som bedriver filialverksamhet.

Rent praktiskt bedömer Riksgälden att inhämtning av uppgifter om kontolandskod lämpligast genomförs genom någon av följande två alternativa föreskriftsändringar: Antingen ändras föreskrifternas filspecifikation så att den fil i vilken varje insättares konto redovisas (kontofilen) utökas med ett fält för kontolandskod. Alternativt införs en ny filtyp där kontolandskod redovisas. Fördelen med det senare alternativet är att de institut som inte bedriver verksamhet genom filial inte kommer att behöva göra några ändringar i sina system och rutiner till följd av de ändrade föreskrifterna, vilket skulle bli fallet om den befintliga kontofilen ändras för att också innehålla kontolandskod.

Mot denna bakgrund föreslår Riksgälden att en ny filtyp – ”filialfilen” – införs i vilken kontolandskod redovisas för de konton som finns hos institutets filialer. Redovisning av kontolandskod och framtagande av en filialfil kommer bara att behöva göras av de institut som har filialer inom EES.

3.4.3 Utökad redovisning av person- och organisationsnummer

Riksgäldens förslag: Institutet ska kunna lämna uppgift om personnummer och organisationsnummer för utländska insättare. Kravet ska endast gälla för de institut som bedriver verksamhet genom filial i de länder där värdländernas garantisystem kräver sådana uppgifter för att genomföra utbetalning av ersättning. Uppgifterna ska lämnas i filialfilen.

Institutet ska ange svenska samordningsnummer.

Utländska insättare hos filialer

I och med att värdländernas garantisystem ska hantera utbetalning av filialkundernas ersättning för hemlandets räkning ställs krav på hemlandets garantisystem att förse värdländernas garantisystem med den information som krävs för att verkställa utbetalningen. Eftersom de olika garantisystemen utvecklats olika utbetalningslösningar, ofta anpassade efter nationella förhållanden, kan den information som krävs för att hantera utbetalning av ersättning skilja sig åt beroende på vilket garantisystem som hanterar ärendet. En förutsättning för att kunna utnyttja värdländernas

betalningssystem är därför att hemlandet kan bistå varje värdland med just den information som det värdlandet behöver för att hantera en utbetalning.

Många garantisystems utbetalningslösningar förutsätter information om den ersättningsberättigades personnummer. Enligt Riksgäldens föreskrifter behöver instituten endast rapportera svenska person- eller organisationsnummer. För utländska insättare tillåts i nuläget endast ett globalt referensnummer. De filer som instituten skapar innehåller således inte uppgifter om utländska insättares person- eller organisationsnummer.

Mot denna bakgrund föreslår Riksgälden att personnummerfältet i den fil som innehåller kunddata (kundfilen) ska tillåtas innehålla också andra nationella ID-nummer än svenska. För att skilja svenska person- och organisationsnummer från utländska föreslås i de fall som numret i fältet avser ett utländskt person- eller organisationsnummer att numret ska föregås av ett prefix. Prefixet ska vara person- eller organisationsnumrets landskod.

Kravet på att redovisa andra person- eller organisationsnummer än svenska ska endast gälla för de institut som bedriver verksamhet genom filial och där garantisystemet i värdlandet informerat Riksgälden om att person- eller organisationsnummer är en förutsättning för att garantisystemet ska kunna hantera utbetalning av ersättning.

De institut som inte bedriver verksamhet genom filial berörs följaktligen inte av detta krav. Det gör inte heller de institut som bedriver verksamhet genom filial i sådana länder där den utbetalningslösning som används av värdlandets garantisystem inte kräver person- eller organisationsnummer.

Samordningsnummer

Riksgäldens föreskrifter anger inte uttryckligen att samordningsnummer ska anges för de insättare som saknar svenskt personnummer. I praktiken har dock de flesta institut ändå lämnat sådana uppgifter i fältet för personnummer. Riksgälden föreslår att föreskrifterna ändras på så sätt att det uttryckligen framgår att samordningsnummer ska anges om ett sådant finns. Bakgrunden till detta är att person-, organisations- eller samordningsnummer är en förutsättning för att en insättare ska kunna utnyttja vissa utbetalningslösningar som Riksgälden planerar att införa.

3.4.4 Separerade för- och efternamn

Riksgäldens förslag: Institutet ska kunna ange en insättares för- och efternamn separerade från varandra. Kravet ska endast gälla för de institut som bedriver verksamhet genom filial i de länder där värdlandernas garantisystem kräver dessa uppgifter för att genomföra utbetalning av ersättning. Uppgifterna ska lämnas i filialfilen.

Som beskrivits ovan förutsätter vissa garantisystem att viss specifik data finns tillgänglig för att en särskild utbetalningslösning ska kunna användas. Vissa garantisystem kräver att insättares för- och efternamn redovisas separat för att garantisystemet ska kunna hantera utbetalning av ersättning till filialkunderna.

Av bilagan till RGKFS 2011:2 framgår att insättares namn ska anges i ett fritextfält om maximalt 150 tecken där namnen ska skiljas åt med mellanslag. Detta medför att det inte går att utläsa vilket eller vilka av de namn som anges i fältet som utgör förnamn respektive efternamn. Det har visat sig att det heller inte finns någon enhetlighet i vilken ordning instituten redovisar namnen. Vissa institut redovisar förnamnen först medan andra institut gör tvärtom. Riksgälden har följaktligen med hänsyn till föreskrifternas utformning ingen möjlighet att separera och särredovisa för- respektive efternamn.

Riksgälden föreslår därför att instituten ska kunna redovisa för- och efternamn i separerat format. Kravet ska endast gälla för de institut som bedriver verksamhet genom filial. Kravet begränsas vidare till att gälla för uppgifter om insättare hos sådana filialer där värdlandets garantisystem meddelat Riksgälden att en separation av för- och efternamn är en förutsättning för att garantisystemet ska kunna hantera utbetalning av ersättning för Riksgäldens räkning.

Riksgälden föreslår vidare att den nu aktuella informationen redovisas i den föreslagna filialfilen. Med en sådan ordning påverkar inte den föreslagna föreskriftsändringen de institut som inte bedriver filialverksamhet eller de institut som bedriver filialverksamhet i ett sådant land där separation av för- och efternamn inte krävs. Det föreslås ingen ändring vad gäller namnfältet i den befintliga kundfilen.

3.4.5 Vissa klientmedelskonton

Riksgäldens förslag: Ett institut som för sin egen finansiering tillämpar en metod där ett och samma konto används för att registrera flera insättares medel, ska kunna identifiera och inkludera information om de underliggande insättarna i filerna.

För det fall en kontoinnehavare inte har rätt till de medel som finns inestående på ett konto kan det finnas personer som faktiskt är berättigade till medlen och som därmed har rätt till ersättning. Vanligt förekommande konton av detta slag är s.k. klientmedelskonton som t.ex. innehas av värdepappersbolag, advokatbyråer eller fastighetsmäklare. Vanligen använder kontoinnehavarna kontot för att separera medel som tagits emot med redovisningsskyldighet.

Ersättningsrätten förutsätter dock att de underliggande insättarna har blivit identifierade eller har kunnat identifieras före det datum då insättningsgarantin träder in. I 9 a § lagen om insättningsgaranti i dess lydelse enligt propositionen anges att garantimyndigheten vad gäller sådana konton ska kunna betala ut ersättning så snart som möjligt och senaste tre månader efter ersättningsrättens inträde.

Det finns inget krav på att institutet ska ha kännedom om när ett sådant konto öppnas eller att kontot används för klientmedel. Det innebär att institutet inte förväntas inkludera de underliggande insättarna i filerna. Kontoinnehavarna får i stället – i händelse av att insättningsgarantin har trätt in och ersättningsbeloppet inte täcker utbetalning till underliggande insättare – meddela garantimyndigheten att rätt till ersättning kan föreligga för underliggande insättare.

Det förekommer dock att institut själva beslutar att uppta ”egen” inlåning genom att samla flera insättares insättningar på samma konto i stället för att registrera varje insättare med ett eget kontonummer i institutets inlåningssystem. Vanligtvis förekommer detta då institutet erbjuder inlåning genom en annan part där den andra parten hanterar marknadsföring och registerhantering av varje enskild insättare. Insättarnas medel samlas då på ett konto hos institutet i den andra partens namn. Ingen registrering av de enskilda underliggande insättarna sker hos institutet. I detta fall är institutet dock medvetet om att kontot är ett så kallat klientmedelskonto och att det finns flera underliggande insättare som faktiskt är berättigade till kontomedlen. Institutet har också information om – eller kan skaffa information om – varje underliggande insättare och dennes insättningar.

I vissa fall kan antalet insättare vara mycket stort och för det fall ett ersättningsfall uppstår finns ingen praktisk möjlighet för garantimyndigheten att manuellt hantera ersättning till dessa insättare. Vid dessa tillfällen måste institutet ha kapacitet att skapa filer som också omfattar de underliggande insättarna och deras insättningar.

Riksgälden föreslår därför att om ett institut för sin egen finansiering samlar inlåning på ett klientmedelskonto och det får till följd att andra

insättare än kontoinnehavaren är berättigade till kontomedlen, ska – under förutsättning att en annan part sköter registrering av de underliggande insättarna för institutets räkning – information om dessa insättare inkluderas i de filer som institutet ska skicka till Riksgälden.

Riksgälden vill framhålla att detta krav inte omfattar sådana klientmedelskonton som används för att avskilja medel som tagits emot med redovisningsskyldighet.

3.4.6 Ändrad teckenuppsättning

Riksgäldens förslag: Den teckenuppsättning som får användas för att skapa informationsfilerna utökas. Den nya teckenuppsättningen specificeras i en tabell i bilagan till föreskrifterna.

I bilagan till RGKFS 2011:2 anges att textfilerna ska skapas i flatfilsformat med teckenuppsättning Windows-1252. Det har visat sig att denna teckenuppsättning inte innehåller samtliga tecken som instituten använder i sina inlåningssystem. Exempelvis har namn- och adressfälten konstaterats innehålla tecken som faller utanför denna definition. Av den anledningen föreslås att teckenuppsättningen utökas. Den nya teckenuppsättningen framgår av en tabell i bilagan till föreskrifterna.

3.4.7 Införande av en filheader

Riksgäldens förslag: Samtliga informationsfiler ska innehålla en så kallad header.

Det ska vara möjligt att föra in rader med text eller andra uppgifter i filerna som inte är en del av filinformationen (så kallade kommentarer).

Enligt RGKFS 2011:2 tillåts inte informationsfilerna innehålla någon annan information än den data som specificeras i föreskrifterna. Informationen får inte heller ha något annat format än det som anges i föreskrifterna. Skulle det finnas behov av att inkludera annan information, exempelvis institutets namn, organisationsnummer, en datumangivelse eller ett klockslag, finns ingen möjlighet att göra detta. Det har funnits tillfällen när institutet eller Riksgälden funnit det lämpligt att fritextdata inkluderas i filen. Med hänsyn till föreskrifternas utformning är det i nuläget emellertid inte möjligt att inkludera sådan data.

Riksgälden föreslår att föreskrifterna ändras så att instituten i fortsättningen även ska inkludera uppgifter om filversion och det datum då filen skapades. För att filens teckenuppsättning ska kunna verifieras föreslås vidare ett krav på att teckensträngen "ÅÄÖääö" ska anges. För att göra det möjligt för Riksgälden att identifiera avsändaren även om avsändaren misslyckats att signera filen på ett korrekt sätt, föreslås

därutöver att filerna även ska innehålla uppgift om vilket institut som skapat filerna. All denna information inkluderas lämpligen i en så kallad header.

Mot denna bakgrund föreslår Riksgälden att det införs ett krav på att varje fil ska innehålla en header som ska innehålla den ovan angivna informationen. Institutet kommer också ha möjlighet att inkludera annan information i headern utöver den information som anges ovan. Headern ska enligt Riksgäldens förslag placeras först i filen och ska inledas med teckensträngen "#!" (utan"). Headern får inte innehålla mer än 160 tecken. Fältet ska inte innehålla radbrytningar (CR-LF). Den obligatoriska informationen ska separeras med pipe "|" (utan").

Headerdatan ska inledas med de obligatoriska uppgifterna; Version, "ÅÄÖåö", datum när filen skapades, organisationsnummer och institutnamn. Informationen ska separeras med pipe ("|") (utan"). Efter institutnamnet kan instituten vid behov ange valfri text. Om så sker ska institutnamnet följas av ett pipe-tecken.

Eftersom headern begränsas till maximalt 160 tecken kan det finnas institut som vill införa en större mängd valfri text än vad radbegränsningen tillåter. Mot den bakgrunden föreslår Riksgälden att ska vara möjligt att föra in rader med text eller andra uppgifter i filerna som inte är en del av filinformationen (så kallade kommentarer). Om en rad inleds med # (hexkod 0x23) tolkas hela raden som en kommentar. Radlängden bör begränsas till 160 tecken. Till skillnad från headern kan en kommentar förekomma var som helst i filen under förutsättning att raden inleds med #.

3.4.8 IP-adresser

Riksgäldens förslag: Instituterna ska kunna ange maximalt fem IP-adresser eller ett nätobjekt.

Ett nätobjekt är ett antal IP-adresser i en serie. Nätobjektet får omfatta maximalt 256 adresser (24 bitars nätmask). Oavsett hur IP-adresserna specificeras måste de ägas av institutet eller dess leverantörer.

Av 14 § RGKFS 2011:2 följer att instituten ska lämna uppgift om en eller flera, maximalt fem, unika IP-adresser till Riksgälden. Dessa IP-adresser ska användas när informationsfiler sänds till Riksgälden, såväl när ett ersättningsfall inträffar som vid de löpande leveranskontrollerna. Skälet är att Riksgälden vill kontrollera exponeringen av myndighetens system för mottagande av institutfiler mot internet i stort.

Det har framkommit att vissa institut kommunicerar ut på internet via ett s.k. nätobjekt (IP-range). Ett nätobjekt är ett antal IP-adresser i en serie

från samma nät. Det kan då vara svårt eller omöjligt för institutet att styra vilken IP-adress inom IP-rangen som vid ett givet tillfälle kommer att användas då man kommunicerar med Riksgälden. Det är således inte tekniskt möjligt för institutet att ange vilka fem IP-adresser som kommer att användas vid kommunikation med Riksgälden.

Anledningen till att Riksgälden valt att begränsa det maximala antalet IP-adresser som varje institut får ange är att undvika en alltför tung administrativ börda för att hålla god ordning i perimeterskyddet. Riksgälden bedömer inte att säkerheten försämras eller att den administrativa bördan ökar om instituten tillåts ange ett nätobjekt i stället för fem IP-adresser. Av den anledningen föreslår Riksgälden att instituten ska få ange upp till maximalt fem IP-adresser eller ett nätobjekt som sedan ska användas vid kommunikation med Riksgälden.

3.4.9 Överföring av transaktionsfiler

Riksgäldens förslag: Institutet ska kunna skicka en transaktionsfil den dag Riksgälden begär.
--

Vid ett ersättningsfall har insättaren rätt till ersättning för de medel som finns på kontot samt för påbörjade men ännu inte bokförda transaktioner. I 8 och 9 §§ RGKFS 2011:2 regleras vid vilka tidpunkter ett institut – såväl vid ett ersättningsfall som på Riksgäldens begäran (dvs. leveranskontroller) – ska skicka filerna till Riksgälden. Kundfilen, kontofilen, kontofördelningsfilen, transaktionsfil 1 och filialfilen ska sändas senast den arbetsdag som inträffar efter dagen för ersättningsfallets inträde. Tre bankdagar senare ska transaktionsfil 2 sändas. Att transaktionsfil 2 skapas tre dagar efter de ursprungliga filerna syftar till att fånga upp sådana transaktioner som bokförs upp till tre dagar efter ersättningsfallet, dvs. huvudsakligen sådana börstransaktioner där likviddagen uppstår först tre bankdagar efter affärsdatumet.

Alla institut bedriver dock inte sådan verksamhet att det finns behov av att vänta tre bankdagar med att skapa en andra transaktionsfil. Under vissa omständigheter kan man dessutom tänka sig att helt bortse från en andra transaktionsfil och i stället förlita sig på de ursprungliga filerna. Med beaktande av varje instituts verksamhet och förhållandena vid tidpunkten för ersättningsfallet kan det visa sig ändamålsenligt att kunna besluta om en annan tidsordning för att skapa filerna än den som anges i RGKFS 2011:2.

Riksgälden föreslår därför att instituten, utöver den huvudregel som följer av 8 och 9 §§ RGKFS 2011:2, ska kunna skapa transaktionsfil 2 också vid en annan tidpunkt än tre dagar efter de ursprungliga filerna.

Transaktionsfilen ska i detta fall sändas senast den arbetsdag som inträffar efter Riksgäldskontorets begäran.

3.4.10 Förtydligande av vilka uppgifter om transaktioner som ska lämnas i transaktionsfilerna

Riksgäldens förslag: De uppgifter om transaktioner som ska lämnas i transaktionsfilerna ska inte redan ska ha debiterats eller krediterats kontofilen.

Av bilagan till RGKFS 2011:2 framgår att transaktionsfil 1 ska visa sådana transaktioner som registrerats men ännu inte bokförts, medan transaktionsfil 2 ska visa de transaktioner som faktiskt har bokförts på de konton som finns i kontofilen efter att transaktionsfil 1 har skapats.

Det har i samband med leveranskontroller visat sig att begreppen registrering respektive bokföring inte tillämpas på samma sätt av instituten samt att institutens system och administrativa rutiner skiljer sig åt när det gäller registrering respektive bokföring av transaktioner. Som en konsekvens av detta har i vissa fall samma transaktion förekommit både i kontofilen och i transaktionsfilen (dubbelräkning).

Mot denna bakgrund föreslår Riksgälden att det i föreskrifterna förtydligas att de transaktioner som anges i transaktionsfilerna inte redan ska ha debiterats eller krediterats kontofilen.

3.4.11 Ansökan om ersättningscertifikat

Riksgäldens förslag: Institutet ska senast två månader före utgången av det privata certifikatets giltighetsperiod ansöka om ett nytt certifikat.

Samtliga institut som tillhör insättningsgarantin ska enligt 13 § RGKFS 2011:2 ansöka om ett certifikat för signering av de filer som överförs till Riksgälden i samband med ett ersättningsfall eller vid en leveranskontroll. Av föreskrifterna framgår att ett institut ska ansöka om ett ersättningscertifikat senast tre månader innan certifikatet förfaller. Till följd av nya effektivare rutiner kring certifikatbyten bedömer Riksgälden att det är tillräckligt att ansökan sker senast två månader innan certifikatet förfaller. Mot den bakgrunden föreslår Riksgälden att föreskrifterna ändras så att den senaste tidpunkt då ett institut ska ansöka om ett nytt certifikat förkortas från tre till två månader före utgången av certifikatets giltighetsperiod.

4 Förslagets konsekvenser

4.1 Allmänt

I det följande redogörs för de konsekvenser som Riksgälden bedömer att de föreslagna föreskrifterna får. Inledningsvis beskrivs hur samhället påverkas av förslaget. Därefter beskrivs konsekvenserna för konsumenterna och för instituten. Avslutningsvis redogörs för konsekvenserna för Riksgälden.

Som framgår av avsnitt 2.2 föreslår regeringen i propositionen att insättningsgarantidirektivet ska genomföras i svensk rätt huvudsakligen genom ändringar i lagen om insättningsgaranti. Genom de nu föreslagna föreskrifterna preciseras vissa av de bestämmelser i lagen om insättningsgaranti som regeringen föreslår för att genomföra direktivet. Det går därför inte att helt separera konsekvenserna av de föreslagna föreskrifterna från konsekvenserna av lagförslaget. För fullständighetens skull tas därför i det följande i viss utsträckning även hänsyn till konsekvenserna av relevanta bestämmelser i lagen om insättningsgaranti i dess lydelse enligt propositionen.

Den nära kopplingen mellan lagen om insättningsgaranti och de föreslagna föreskrifterna gör att den konsekvensanalys som presenteras i propositionen är av betydelse även för föreskrifterna.

4.2 Konsekvenserna för samhället

Riksgälden bedömer att de föreslagna föreskrifterna inte har några direkta konsekvenser för samhället.

4.3 Konsekvenserna för konsumenterna

Institutens ökade informationsskyldighet liksom kravet på att insättarna ska bekräfta att informationen tagits emot bedöms öka insättarnas kännedom om insättningsgarantin. De föreslagna föreskrifterna om att informationen enligt bilaga 1 till insättningsgarantidirektivet ska lämnas i ett informationsblad skapar enhetlighet och torde underlätta för insättarna att tillgodogöra sig informationen. De nya reglerna om information – både de som föreslås av regeringen i propositionen och de nu föreslagna föreskrifterna – torde således bidra till ett stärkt konsumentskydd.

Av insättningsgarantidirektivet följer att värdlandets garantisystem ska genomföra utbetalning av ersättning till insättare hos filialer för garantimyndighetens räkning. För att möjliggöra detta föreslår Riksgälden ett antal ändringar i RGKFS 2011:2. Konsekvensen för konsumenterna förväntas bli en totalt sett effektivare och ändamålsenligare utbetalningshantering eftersom alla insättare inte längre måste ersättas genom samma utbetalningssystem. Filialkunder kommer i stället att

ersättas genom ett system som anpassats till de förhållanden som råder i det land där filialen är etablerad.

4.4 Konsekvenserna för företagen

4.4.1 Allmänt

De föreslagna föreskrifterna berör kreditinstitut och värdepappersbolag som tar emot garanterade insättningar. Antalet kreditinstitut som är anslutna till insättningsgarantin uppgår för närvarande till 128 stycken varav 103 tar emot garanterade insättningar.²⁰ Antalet värdepappersbolag uppgår till 4 stycken. Samtliga dessa tar emot garanterade insättningar.

Av propositionen framgår att förändringarna av insättningsgarantin sammanfattningsvis inte bedöms vara så stora att de kan förväntas medföra omfattande kostnader för instituten.²¹ Vidare framgår bland annat att de initialt ökade kostnaderna som skulle kunna drabba instituten bör kunna vägas upp av en ökad finansiell stabilitet och ett stärkt och utökat konsumentskydd.²²

De föreslagna föreskrifterna innebär främst ökade administrativa kostnader för instituten.

Konsekvenserna av de nu föreslagna föreskrifterna är enligt Riksgäldens bedömning inte sådana att det finns behov av speciella informationsinsatser.

De föreslagna föreskrifterna bedöms vidare inte påverka konkurrensförhållandena för företagen. Men hänsyn till föreskrifternas innehåll bör vidare inte särskild hänsyn behöva tas till små företag vid föreskrifternas utformning.

I det följande diskuterar Riksgälden de kostnader som de föreslagna föreskrifterna bedöms medföra för företagen.

4.4.2 Information om insättningsgarantin

Av propositionen framgår att vissa administrativa kostnader kan uppstå som är kopplade till de ändringar som behöver genomföras i den information om insättningsgarantin som institutet är skyldiga att lämna.²³

---

²⁰ 5 av 103 institut avser institut som auktoriserats i annat EES-land och som tillhör den svenska insättningsgarantin genom ett så kallat topping-up beslut. Dessa institut omfattas endast av Riksgäldens föreskrifter om informationen till insättare.

²¹ Prop. 2015/16:106 s. 96.

²² *Ibid.*

²³ *Ibid.*

Riksgälden konstaterar att kravet på vilken information som ska lämnas till insättarna följer av lag. Riksgäldens förslag till föreskrifter innebär att den information som ska lämnas så långt det är möjligt ska kunna lämnas i samband med redan befintliga rutiner såsom avtalsskrivning. Riksgälden föreslår vidare att informationen ska kunna lämnas elektroniskt genom institutets internetjänst. Mot denna bakgrund får de kostnader som de föreslagna föreskrifterna medför antas bli begränsade. De föreslagna föreskrifterna om att viss information ska lämnas i ett informationsblad bedöms inte heller medföra några större kostnader för instituten.

Information vid fusion och utträde ur insättningsgarantin är unika händelser och innebär därmed extra utskick. Förslaget möjliggör dock för instituten att använda sin internetjänst som informationskanal för de insättare som valt detta. Det innebär att brev- och portokostnad samt andra kostnader som är hänförliga till ett sådant utskick inte behöver uppstå motsvarande det totala antalet insättare som berörs.

4.4.3 Uppgiftsskyldighet

De föreslagna föreskrifterna om rapportering av garanterade insättningar per kvartal bedöms medföra vissa administrativa kostnader för svenska institut som är anslutna till insättningsgarantin.²⁴

Samtliga svenska institut måste rapportera uppgifterna, vilket innebär att kravet även gäller för de institut som inte tar emot garanterade insättningar. Ett institut som är anslutet men som inte tar emot garanterade insättningar har dock tillstånd att ta emot garanterade insättningar och kan när som helst påbörja sådan verksamhet. Det framgår dessutom av förordningen om resolutionsavgifter att garantimyndigheten till resolutionsmyndigheten ska lämna uppgift om garanterade insättningar per kvartal för samtliga institut, vilket innebär att institut som inte tar emot garanterade insättningar inte kan undantas från rapporteringen.

Genom att föreslå att uppgifter om garanterade insättningar per kvartal ska rapporteras en gång per år i stället för fyra, torde de administrativa kostnader som uppstår med anledning av förslaget begränsas. Riksgäldens avsikt att använda samma uppgifter för den rapportering av garanterade insättningar som myndigheten är skyldig att göra till Eba torde begränsa kostnaderna för instituten ytterligare.

---

²⁴ Samtliga institut som auktoriserats i Sverige.

4.4.4 Ändringar i föreskrifterna om instituts skyldighet att lämna uppgifter om insättare och deras insättningar

Filialinformation

Som framgår av avsnitt 3.4 behöver Riksgälden hämta in viss ytterligare information om de insättare och de konton som omfattas av insättningsgarantin som finns hos en filial. Enligt Riksgäldens förslag genomförs denna datainsamling genom att det införs ett krav på instituten att kunna skicka en ny fil (filialfilen) till Riksgälden. Det införs även ett krav på att det ska lämnas uppgift om person- eller organisationsnummer för vissa insättare hos filialer. Dessa krav berör endast de institut som bedriver filialverksamhet.

I dagsläget har 12 institut som tillhör den svenska insättningsgarantin filialer i andra EES-länder där man tar emot insättningar. Dessa institut kommer att behöva kunna översända filialfilen till Riksgälden samt lämna uppgift om person- och organisationsnummer för vissa filialinsättare. Övriga institut berörs inte av denna utökade uppgiftsskyldighet.

De berörda instituten kommer att behöva göra förändringar i de system som används för att extrahera och sammanställa den inlåningsdata som specificeras i RGKFS 2011:2. Förändringarna uppskattas medföra 300 – 500 timmars utvecklingsarbete för de största instituten. Med en timkostnad på 1 000 – 1 500 kronor uppgår den direkta utvecklingskostnaden till 300 000 – 750 000 kronor. Därutöver kan det krävas tid för filialerna att samla in den data som krävs för det fall informationen inte redan finns i filialens inlåningssystem. Ledtiden från föreskrifternas införande till dess instituten skapat förutsättningar att sammanställa fullständiga filer förväntas i vissa fall kunna uppgå till flera månader.

Det huvudsakliga arbetet utgörs av att ta fram uppgifterna. Kostnaden antas därför inte bli lägre om informationen skulle samlas in på annat sätt än genom de filer som instituten skickar till Riksgälden.

Genom att de nya informationskraven införs i RGKFS 2011:2 kommer institutens kostnader huvudsakligen bestå av kostnader för utveckling och test. Kostnadsökningen förväntas därför vara av engångskaraktär.

Övriga föreskriftsförändringar

Riksgälden bedömer att de kostnader som uppstår med anledning av övriga föreskriftsändringar är mycket små eller försumbara.

Kravet på att instituten ska kunna skicka en transaktionsfil också vid ett annat tillfälle än exakt tre bankdagar efter det att övriga informationsfiler skickats kan medföra utvecklingskostnader för de institut som mot

förmodan byggt sina system så att transaktionsfil 2 automatgenereras vid ett exakt tillfälle i relation till de första filerna. Riksgäldens intryck är dock att många institut redan nu genererar transaktionsfil 2 fristående från övriga filer. Kostnaden för instituten att uppfylla detta krav förväntas därför bli låg.

4.5 Konsekvenserna för Riksgälden

För att kunna ta emot filer som uppfyller de nya krav som föreslås i RGKFS 2011:2 krävs systemutveckling. Riksgäldens system för leveranskontroll kommer också att behöva utvecklas för att möjliggöra validering av den nya fildatan. Systemstöd kommer vidare att behöva utvecklas för att kunna skapa och skicka utbetalningsuppdrag till andra garantisystem samt för att ta emot, verkställa och återrapportera utbetalningsuppdrag från andra länders garantisystem. Sammantaget innebär detta ökade kostnader för Riksgälden.

Därutöver innebär såväl de föreslagna ändringarna i lagen om insättningsgaranti som de nu föreslagna föreskrifterna en ökad resursåtgång och högre arbetsbelastning för Riksgälden.